

MALCOLM OTERO I SANTI GIMÉNEZ

Presenten 'Il·lustres execrables' (Ediciones B)

“A mesura que coneixes suposats mites... deixes d'admirar-los”

Calcula.

S: Perquè necessitem mites? i perquè la patrocina-va l'empresa més gran del món: l'Església catòlica.

M: Nosaltres fem una mena de *El Rincón del Vago* de cada personatge, però a la contra.

És un llibre divertit, però valent. Aquest dos periodistes recullen en aquest llibre la biografia d'una cinquantena dels personatges més il·lustres de la humanitat, posant en relleu la part més fosca, la que tots tenim, en major o menor mesura. Tolstoi, Jacint Verdaguer, Chaplin, Joan Pau II, Neruda o Frida Kahlo se'ns despullen en totes les seues misèries, sense mensyprear les seues grandeses que —en major o menor mesura— també tenien. Perquè, com deia Billy Wilder: “Nobody is perfect.”

Heu estat algun cop a la vostra vida mitòmans?

Malcolm: Quan érem nens, potser sí, però no ho som. Tenim referents, com Cruyff. Però mites, cap. D'aquí voler fer aquest llibre.

Santi: Jo ho era, però a mesura que els he anat coneixent, els mites, he deixat d'admirar-los... millor no conèixer-los (riu)

Vau començar a recopilar noms i n'heu recollit 51, al llibre.

S: Ja en portem 64. Encara no dóna, però si en recollim més, potser l'any que ve, n'escrivim un altre.

M: Ja que ni la ràdio ni l'editorial no ens han fotut fora. No tenen criteri.

Toqueu personatges fins ara inqüestionables, com la mare Teresa de Calcuta.

S: Era garrepa, deixava morir la gent sense cap profilaxi, en canvi, quan ella estava malalta es feia tractar pels millors metges. No hem descobert res, hi ha reportatges seriosos que nosaltres, senzillament, expliquem amb humor.

Hi havia un documental censurat de Teresa de**El llibre és amè i irònic, molt radiofònic i amb contínues referències a l'ESO.**

S: Als alumnes que han estudiat ESO aprofitem per explicar-los vocabulari. Nosaltres venim d'una educació com Déu mana, home! I ho sé pels meus fills...

Una de les grans debilitats és la luxúria.

M: Que estrany, no? (riu)

S: Ni el mateix Ghandí, se'n salva. Marx era un masclista, que es tirava la criada.

Hemingway tampoc se'n salva.

S: Era un acomplexat. De petit el vestien de nena.

M: El mascler per excel·lència. I va ser autodes-estructiu.

Nelson Mandela se us ha resistit.

M: És admirable. Quan va sortir de la presó va treballar incansablement en la reconciliació, malgrat tenir el poder de venjar-se. En ell hi vam veure un punt d'esperança.

L'admiració no és sinònim de mitomania.

S: Estem molt en contra de la incondicionalitat. Ningú ho fa tot bé. La majoria de les persones del llibre són admirables: Kafka, Shakespeare, Picasso, Einstein... han fet molt per la humanitat. Però eren humans.

Quin personatge heu trobat més repugnant?

S: Per a mi, Mitterrand. Té una bona fama excepcional i era un malvat de pel·lícula. Era realment execrable.

M: Joestic entre aquest i Edison, que va electrocutar un elefant en públic, o Arthur Miller, que va amagar que tenia un fill amb síndrome de Down. Depèn de com em llevi...